

ΛΟΓΟΣ ΑΝΗΛΕΓΓΥΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ

ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ

Alfredo Bonanno, Costantino Cavalleri, Hellette Bess

♦ συνέχεια Αναρχικών ♦

Ο ΛΟΓΟΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ
δημοσιεύτηκε από συντρόφους και συντρόφισσες
της Συνέλευσης Αναρχικών στην Αθήνα,
τον Οκτώβρη του 1999,
σε 2.000 αντίτυπα

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΟΥΤΕ ΔΙΚΑΖΕΤΑΙ ΟΥΤΕ ΦΥΛΑΚΙΖΕΤΑΙ

Ο ΝΙΚΟΣ ΜΑΖΙΩΤΗΣ ΔΙΚΑΖΕΤΑΙ
ΕΠΕΙΔΗ ΑΝΤΙΣΤΑΘΗΚΕ ΣΤΑ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙ-
ΣΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΔΡΑΣΕ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ
ΤΟΥ ΣΥΡΥΜΟΝΙΚΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΓΚΑ-
ΤΑΣΤΑΣΗ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑΣ ΧΡΥΣΟΥ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΤΥΧ ΦΟΙΔ. ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΑΚΟΝΤΑΣ
ΕΝΑΝ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΔΕΝ ΑΠΟΣΚΟΠΕΙ ΜΟΝΟ
ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΔΕΥΕΡΣΗ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΑΛΛΑ ΚΑΙ
ΣΤΟΝ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟ ΟΛΩΝ ΟΣΟΙ
ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ.

ΟΜΩΣ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙ
ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΛΙΑ.
ΜΕ ΤΗΝ ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΑΣ, ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ
ΚΑΝΕΝΑΝ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΟΜΗΡΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ
ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ

ΔΙΚΑΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ 5 ΙΟΥΛΗ '99

(ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ)

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

Για επικοινωνία :
Νίκος Μαζιώτης, Ε' Πτέρυγα, Φυλακές Κορυδαλλού

Για οικονομική ενίσχυση :
Εθνική Τράπεζα 077 / 9425144 2

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΖΙΩΤΗ ΕΝΑ ΚΑΛΕΣΜΑ ΓΙΑ ΔΙΕΘΝΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Στις 5 Ιούλη θα γίνει στην Αθήνα η δίκη του αναρχικού Νίκου Μαζιώτη, φυλακισμένου εδώ και 18 μήνες, μετά τη σύλληψή του για την τοποθέτηση βόμβας στο Υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης το Δεκέμβρη του '97.

Για την ενέργεια αυτή ο Ν. Μαζιώτης ανέλαβε την ευθύνη μέσα από τη φυλακή, ως μήνυμα αλληλεγγύης στους κατοίκους χωριών του Στρυμονικού, που εκείνη την εποχή αγωνίζονταν δυναμικά ενάντια στην εγκατάσταση μεταλλουργίας χρυσού από την πολυεθνική TVX Gold, πραγματοποιώντας διαδηλώσεις και επιθέσεις στις εγκαταστάσεις της εταιρίας και στις αστυνομικές δυνάμεις που στάλθηκαν στην περιοχή.

Την περίοδο εκείνη οι κάτοικοι του Στρυμονικού αντιμετώπιζαν τους κατασταλτικούς μηχανισμούς που είχαν κηρύξει «στρατιωτικό νόμο» στα χωριά που εξεγέρθηκαν, με συλλήψεις, διώξεις, απαγόρευση συγκεντρώσεων και κυκλοφορίας. Την ίδια περίοδο επίσης είχε αναπτυχθεί ένα ρεύμα αλληλεγγύης και αντιπληροφόρησης από τους αναρχικούς στην Αθήνα, ενώ είχαν σημειωθεί και άλλες δυναμικές επιθέσεις ενάντια σε εγκαταστάσεις και περιουσίες των κρατικών οργανισμών που χειρίζονται τη συγκεκριμένη επένδυση και την στρατηγική της ανάπτυξης και του εκσυγχρονισμού του κράτους και της οικονομίας. Ο Νίκος Μαζιώτης είναι ο μόνος που οι κατασταλτικοί μηχανισμοί κατάφεραν να βάλουν στο χέρι απ' αυτή τη στιγμή αγώνα και στο πρόσωπό του στρέφουν τώρα την εκδικητικότητά τους, επιδιώκοντας την παραδειγματική τιμωρία του.

Στα πλαίσια της αντιπληροφόρησης των αγωνιστών στην κατεύθυνση της διεθνοποίησης των αγώνων ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο, και σ' όλη τη διάρκεια της αιχμαλωσίας του Ν. Μαζιώτη, στάλθηκαν μεταφρασμένα στο εξωτερικό όλα σχεδόν τα κείμενα του συντρόφου που έστειλε από τη φυλακή καθώς και αναρχικό έντυπο υλικό για την υπόθεσή του και τον αγώνα των κατοίκων του Στρυμονικού. Πολλά από αυτά δημοσιεύτηκαν σε έντυπα συντρόφων στην Ιταλία, την Ισπανία, τη Γαλλία, τη Γερμανία, τις Η.Π.Α και αλλού.

Μετά τον προσδιορισμό της δίκης του, στις αρχές του Ιούνη, -και όσον αφορά τη συγκεκριμένη κατεύθυνση διεθνοποίησης του αγώνα - η Συνέλευση Αναρχικών απήλθυσε ένα κείμενο-κάλεσμα αλληλεγγύης σε συλλογικότητες και σε φυλακισμένους αγωνιστές στην Ευρώπη και στην Βορ. Αμερική. (Το κείμενο δημοσιεύτηκε στο *Αναρχικό Δελτίο Αντιπληροφόρησης και Δράσης, Νο 3*, απ' όπου και αναδημοσιεύεται εδώ). Παράλληλα επίσης προτάθηκε σε ορισμένους συντρόφους από το εξωτερικό να έρθουν αυτοπροσώπως στην Ελλάδα για τη δίκη. Παρά το σύντομο χρονικό διάστημα, μέχρι τη δίκη στις 5 Ιούλη, οι περισσότεροι μπόρεσαν να ανταποκριθούν και ήρθαν, δίνοντας με την παρουσία τους και τη συμμετοχή τους μια διεθνή διάσταση στην αλληλεγγύη.

Στο παρόν φυλλάδιο δημοσιεύονται οι τοποθετήσεις τριών από τους συντρόφους που ήρθαν στην Αθήνα, αυτών που κατέθεσαν ως μάρτυρες στην δίκη του Ν. Μαζιώτη, εκφράζοντας το δικό τους λόγο αλληλεγγύης. Πρόκειται για τον Alfredo Bonanno από την Κατάνια της Σικελίας, πρώην φυλακισμένο του ιταλικού κράτους και εκδότη του περιοδικού *Anarchismo*, τον Costantino Cavalleri από την Unione Anarchici Sardi και εκδότη του περιοδικού *Nihil*, και την Hellyette Bess από το Παρίσι, πρώην φυλακισμένη του γαλλικού κράτους για τη συμμετοχή της στην ομάδα Action Directe και μέλος της εφημερίδας *International*. Η "Απολογία" του Ν. Μαζιώτη στο δικαστήριο δημοσιεύτηκε ήδη και κυκλοφορεί σε ξεχωριστό φυλλάδιο από το Σεπτέμβρη.

Ο Νίκος Μαζιώτης, κατηγορούμενος για απόπειρα έκρηξης στο Υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης, καθώς επίσης για παράνομη κατοχή όπλων και εκρηκτικών, καταδικάστηκε στις 8 Ιούλη, από το μικτό ορκωτό κακούργοδικείο του κράτους, σε 15ετή φυλάκιση ...με το ελαφρυντικό των μη ταπεινών κινήτρων στις πράξεις του. Δίνοντας ένα μέτρο των πιέσεων που ασκήθηκαν για την εξοντωτική καταδίκη του Μαζιώτη, αμερικανός αξιωματούχος του Πενταγώνου -ενόψει της επίσκεψης και των συνομιλιών του Γουίλιαμ Κοέν (Υπουργού Αμύνης των ΗΠΑ) στην Αθήνα στις 13 Ιούλη-, χαρακτήρισε την 15ετή φυλάκιση του συντρόφου ως "*πάρα πολύ καλά νέα*" από την Ελλάδα...

Στο πρόσωπό του θέλουν να εφαρμόσουν την πολιτική του διαχωρισμού ανάμεσα στους αναρχικούς-επαναστάτες και τους κοινωνικούς αγώνες που ξεσπούν, την απομόνωση του λόγου και των πρακτικών τους από το φυσικό τους χώρο, δηλαδή τις κοινωνικές συνθήκες που γεννούν και τρέφουν αυτό το λόγο κι αυτές τις πρακτικές. Θέλουν να χτυπήσουν τη συγκεκριμένη επιλογή της αλληλεγγύης μεταξύ των διαφορετικών αγώνων, τη δυναμική που αυτή φέρει και τα αποτελέσματα που παράγει. Θέλουν να ανακόψουν συνολικά την απόπειρα παρέμβασης και ριζοσπαστικοποίησης σ' αυτούς τους αγώνες από τους αναρχικούς, γιατί θέλουν εμάς μόνους και περιορισμένους, κι αυτούς τους αγώνες απονευρωμένους, αφομοιώσιμους και περιορισμένους. Γιατί σε μια περίοδο που τα κράτη επιτίθενται για να αναδιαμορφώσουν και να ξαναμοιράσουν τον κόσμο και που οι δομές στο εσωτερικό τους αλλάζουν, προκαλώντας αλυσιδωτές κοινωνικές αντιδράσεις, είναι σημαντικό για το κάθε κράτος να εγκληματοποιεί και να αφοπλίζει τους επαναστάτες, να τους εκδικείται παραδειγματικά για να ανακόψει την ίδια τη δυναμική της δράσης τους, να χτυπάει ιδιαίτερα κάθε πράξη συνάντησης όσων αγωνίζονται. Να δοκιμάζει πρωταρχικά πάνω στους επαναστάτες τις νέες και ισχυρότερες μορφές καταστολής που προετοιμάζει στη συνέχεια για ολόκληρες κοινωνικές ομάδες.

Με αυτή την έννοια η δίκη αυτή αποτελεί τόσο από δικής μας πλευράς όσο και από πλευράς του κράτους ένα κομβικό σημείο της αντιπαράθεσης. Μια μάχη που διακυβεύονται πολλά περισσότερα από την πολύχρονη στέρηση της ελευθερίας του συντρόφου μας, μια μάχη που αφορά τον αγώνα που συμμετείχε και που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του.

Γι αυτούς τους λόγους είναι σημαντικό να εκφραστεί διεθνής αλληλεγγύη, με κινήσεις, κείμενα, γράμματα, με όποιο μέσο επιθυμεί ο κάθε σύντροφος. Να μετατρέψουμε αυτή τη δίκη σε ένα γεγονός που να μιλήσουμε για τους πολιτικούς κρατούμενους, τα κινήματα και την αλληλεγγύη, και να εμποδίσουμε μια χωρίς κόστος αντιμετώπιση του συντρόφου που κρατούν στα χέρια τους. Να δείξουμε ότι ο Νίκος Μαζιώτης δεν είναι μόνος του...

Αν το κράτος θέλει απ' αυτή τη δίκη να παρουσιάσει ως μάταιη και αντιμετωπίσιμη την ανάγκη και την επιλογή της αντίστασης, εμείς έχουμε κάθε λόγο να δούμε αυτή τη διαδικασία σαν ευκαιρία για να προωθήσουμε την ίδια την αντίσταση στα σχέδια του, να αναδείξουμε τις κοινωνικές συνθήκες που καθιστούν την αντίσταση αυτή τη μοναδική αληθινή ζωή που μπορεί να υπάρξει.

Αν θέλουν να επιβάλλουν κοινωνικά τις έννοιες της «νομιμότητας» και της «παρανομίας», της «αθωότητας» και της «ενοχής», αξίες που ανήκουν στο ιδεολογικό οπλοστάσιο, την ηθική και τον ποινικό κώδικα ενός εγκληματικού συστήματος εξουσίας, και με βάση αυτές να ζυγίσουν, να χαρακτηρίσουν και να τιμωρήσουν έναν αιχμάλωτο του κοινωνικού πολέμου, εμείς έχουμε κάθε λόγο να προτάξουμε το δίκιο και τις αξίες αυτού του δικού μας πολέμου. Έχουμε κάθε λόγο να αναιρέσουμε στην πράξη μια ανεμπόδιστη δικαιοδοσία τους πάνω στη ζωή των αγωνιστών, όπως αρνούμαστε τη δικαιοδοσία τους να κυβερνούν με βάση τα συμφέροντά τους και τις «αρχές» που πηγάζουν απ' αυτά, τις ζωές των ανθρώπων, των κοινωνιών και των λαών.

Έχουμε κάθε λόγο να αναδείξουμε την ποιότητα και τις μεθόδους ενός εχθρού που είναι υπεύθυνος και υπόλογος για τις σφαγές ολόκληρων λαών, για τη μιζέρια και την εξαθλίωση ολόκληρων πληθυσμών που δεν χωρούν ή δεν υποτάσσονται στα σχέδιά του, υπεύθυνο για την καταστροφή της φύσης και των ανθρώπων. Ενός εχθρού που η «δικαιοσύνη» του, στο όνομα της προστασίας των «πολιτών» από τους «εγκληματίες», βασίζεται στην επιτήρηση, τον έλεγχο, την εξολόθρευση ή την απονεύρωση

των κοινωνιών. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, η καταστολή ενάντια στους αγωνιστές αποτελεί συστατικό στοιχείο της στρατηγικής τους για την υποταγή όλου του πλανήτη.

Αν το κράτος θέλει να εκδικηθεί το σύντροφό μας για το γεγονός ότι με την ενέργειά του και με την ανάληψη ευθύνης γι' αυτή, αποκάλυψε ότι πίσω από τέτοιες πράξεις βρίσκονται απλοί, εξεγερμένοι άνθρωποι που βιώνουν την ίδια καταπίεση με όλους, εμείς έχουμε κάθε λόγο να παλέψουμε ενάντια στην απομόνωση της υπόθεσής του. Αν θέλουν να τον τιμωρήσουν γιατί, με την ιστορικότητά του ως πρόσωπο και μέσα από άλλες πολύμορφες εμπειρίες αγώνα, απέδειξε ότι η επίθεση ενάντια στις δομές ενός καταπιεστικού και εκμεταλλευτικού συστήματος είναι εφικτή και πραγματοποιήσιμη όταν υπάρχει η βούληση για αγώνα, και γιατί κατερρίψε έτσι τα σενάρια που θέλουν μια τέτοια δράση υποκινούμενη από μυστικές υπηρεσίες -σενάρια που εξυπηρετούν την εικόνα ενός άτρωτου και απρόσβλητου κτήνους ικανού να ελέγχει τα πάντα-, εμείς έχουμε κάθε λόγο να αναδείξουμε ότι ούτε πανίσχυροι είναι ούτε μπορούν να ελέγξουν τη δυναμική της αντίστασης, να σβήσουν το πάθος για ελευθερία και τη δύναμη της αυτοοργάνωσης. Αν θέλουν σπέρνοντας τον τρόμο και τη συκοφαντία, να προκαλέσουν το διαχωρισμό, την αδιαφορία και την παθητικότητα, εμείς να στρέψουμε εναντίον τους το όπλο της αλληλεγγύης.

Αν οι μηχανισμοί θέλουν να παρουσιάζουν τον εαυτό τους ως το μοναδικό υποκείμενο που διαχειρίζεται τις ζωές των ανθρώπων, γράφοντας την αιματηρή του ιστορία, εμείς έχουμε κάθε λόγο να μιλήσουμε για τους αγώνες που ξέσπασαν και ξεσπούν παντού όπου επιβάλλεται η διεθνής δικτατορία των κρατών και του κεφαλαίου, γι' αυτόν τον ισόβιο αγώνα για την ελευθερία που συνεχίζεται, όσες μορφές κι αν παίρνει στο χρόνο και το χώρο. Να μιλήσουμε για τους ανθρώπους που είναι οι ίδιοι οι αγώνες... Να μιλήσουμε για όλους αυτούς που από διαφορετικές γωνίες της γης και κάτω από διαφορετικές συνθήκες αγωνίστηκαν και αγωνίζονται, να μιλήσουμε γι' αυτούς που είναι μακριά και όμως μαζί, πέρα απ' τα σύνορα που χάραξαν στους χάρτες, πέρα από το χρόνο που ταξινόμησαν σε περιόδους που «αντιμετωπίστηκαν αποτελεσματικά και έσβησαν». Να μιλήσουμε για τους αγωνιστές που βρίσκονται στις μητροπόλεις του καπιταλισμού ή στα βουνά των Ινδιάνων, για τους κρατούμενους που είναι θαμμένοι σε μπουντρούμια ή στα μοντέρνα κελιά της απόμονωσης και τα ψυχιατρεία, που είναι χωριστά και όμως αποτελούν μια «αόρατη» δύναμη που επικοινωνεί, που ο καθένας δίνει μια μάχη μόνος του αλλά ταυτόχρονα και με τους άλλους, και για τους άλλους....

Να φωνάξουμε για όλους αυτούς που πλήρωσαν και πληρώνουν με τη ζωή τους το τίμημα για το ότι δεν αποδέχτηκαν την κυριαρχία ως αδιαμφισβήτητη και άτρωτη, για το ότι τόλμησαν για τον εαυτό τους και για τους άλλους, εμπνέοντας και τροφοδοτώντας με τη στάση ζωής τους τους αγώνες που ακολούθησαν και αυτούς που έρχονται... Να μιλήσουμε για τον αγώνα που δεν νικήθηκε παρά τις συστηματικές μεθόδους για την κατάπνιξή του και τις απόπειρες εξουδετέρωσης των αγωνιστών... Να φωνάξουμε για όλους αυτούς που κρατούν όμηρους ενώ ταυτόχρονα η προπαγάνδα τους, όταν δεν τους παρουσιάζει ως «επικίνδυνους εγκληματίες», τους περιφέρει ως «ακίνδυνους», «αποπολιτικοποιημένους», «περιθωριοποιημένους» για να απαξιώσει την επιλογή της αντίστασης... Και να πούμε τι πραγματικά διακυβεύεται, γιατί κρατούνται όμηροι και γιατί τους φοβούνται και μας φοβούνται.

Να μιλήσουμε για τους τρόπους που οι εγκληματικές συμμορίες των κρατών και των αφεντικών χρησιμοποίησαν για να φυλακίσουν την αξιοπρέπεια των εξεγερμένων και γι αυτό το πνεύμα που ποτέ δεν κατάφεραν να φυλακίσουν ολοκληρωτικά...

Συνέλευση Αναρχικών

Κύριοι,
βρίσκομαι εδώ, σ' αυτήν την αίθουσα του δικαστηρίου, δίπλα στο σύντροφό μου Νίκο Μαζιώτη. Μεταξύ ασυμφιλίωτων εχθρών του Κράτους, μεταξύ αναρχικών.

Κοιτώντας γύρω, σήμερα, στον κόσμο, η κρατική τάξη κυριαρχεί σχεδόν παντού και είναι μια τάξη καταστροφής και θανάτου. Τα πρόσφατα γεγονότα στον πόλεμο στη Σερβία και στο Κόσοβο το μαρτυρούν πλήρως. Οτιδήποτε κάνει το Κράτος, ακόμα και όταν προσπαθεί να κρυφτεί πίσω από ένα ανθρωπιστικό προσωπείο, μεταφράζεται σε πόλεμο και καταστροφή.

Όμως το Κράτος δεν είναι κάτι αφηρημένο, δεν είναι μια κενή λέξη, αλλά κάτι πολύ συγκεκριμένο. Το Κράτος συγκροτείται από ανθρώπους και πράγματα, από το κεφάλαιο που ασκεί την εκμετάλλευση, που κρατά υπό την εξουσία του εκατομμύρια ανθρώπους ώστε να εξασφαλίζει τα κέρδη των επενδύσεων, από έναν απέραντο διοικητικό και στρατιωτικό μηχανισμό που κυβερνά, χειρίζεται και σκοτώνει καθημερινά.

Πολλές είναι οι καταστάσεις στις οποίες συγκεκριμενοποιείται η κυριαρχία του κεφάλαιου και του Κράτους. Μια από αυτές είναι εκείνη του Στρυμονικού, όπου ένας ολόκληρος πληθυσμός υποχρεώθηκε να αποδεχτεί με τη βία την εγκατάσταση ενός εργοστασίου μεταλλουργίας για την εξόρυξη χρυσού, με όλες τις συνέπειες της μόλυνσης, της καταστροφής του περιβάλλοντος κ.λπ.

Ο μαζικός αγώνας που αναπτύχθηκε συνεχίζεται ακόμα και αυτή τη στιγμή, με την παρέμβαση εκατοντάδων ανθρώπων και την παρουσία και την αλληλεγγύη των αναρχικών.

Αλληλεγγύη επαναστατική.

Η επίθεση που πραγματοποίησε ο Νίκος Μαζιώτης ενάντια στο Υπουργείο Βιομηχανίας αποτελεί μέρος αυτού του παγκόσμιου σχεδίου αλληλεγγύης και, για μένα, έχει δύο έννοιες:

- α) μια συγκεκριμένη μορφή αλληλεγγύης με τον αγώνα του Στρυμονικού
- β) να σας εμποδίσει να κοιμάστε ήσυχοι πάνω στην έδρα σας.

Παντού στον κόσμο αναπτύσσονται αγώνες και συχνά παίρνουν την, περισσότερο ή λιγότερο, φανερή μορφή των αυτοδιαχειριζόμενων αγώνων. Όταν αυτοί οι αγώνες ξεσπούν, οι αναρχικοί βρίσκονται πάντα στο εσωτερικό τους, αναπόσπαστο μέρος της επιθυμίας για ελευθερία των ανθρώπων που θέλουν να ζήσουν δίχως αφεντικά και εκμετάλλευση.

Στην Ιταλία, για παράδειγμα, ο αγώνας του Κόμιζο, για να εμποδιστεί η δημιουργία της αμερικάνικης βάσης των πυραύλων Κρουζ, διήρκεσε πάνω από δύο χρόνια, και οι αναρχικοί ήταν παρόντες. Παράδειγμα, ο αγώνας στην περιοχή των Δυτικών Άλπεων ενάντια στην εγκατάσταση των τρένων υψηλής ταχύτητας που βρίσκεται σε εξέλιξη, και οι αναρχικοί είναι παρόντες. Παρά-

δειγμα, ο αγώνας ενάντια στην τεχνολογία, που είδε να κατεδαφίζονται εκατοντάδες πυλώνες υψηλής τάσης, που βρίσκεται σε εξέλιξη και που οι αναρχικοί είναι παρόντες.

Ο Νίκος Μαζιώτης δεν είναι μόνος. Σε κάθε γωνιά της γης, άνθρωποι σαν κι αυτόν είναι δηλωμένοι εχθροί του Κράτους και συνεπώς δεν περιμένουν άλλο από το να περάσουν στην επίθεση.

Ίσως εσείς να κληθείτε από τον αμερικάνο αφέντη, που προχωρά την παγκοσμιοποίηση κυριαρχώντας σε ολόκληρο τον κόσμο, να δώσετε και με αυτή τη δίκη μια παραδειγματική απάντηση κατά της λεγόμενης τρομοκρατίας.

Για μας τους αναρχικούς, τρομοκράτης είναι μόνο το Κράτος, και αυτό έγινε ορατό πρόσφατα στο Κόσοβο και τη Σερβία, όπου σκόρπισε παντού και αδιακρίτως το θάνατο και την καταστροφή.

Δεν είναι τρομοκράτης ο Νίκος Μαζιώτης επειδή αγωνίζεται για την ελευθερία και την αναρχία.

Δεν μπορείτε να τον σταματήσετε! Δεν μπορείτε να μας σταματήσετε!

Alfredo Bonanno

Το μεταβιομηχανικό Κράτος και Κεφάλαιο θέλει να παρουσιάζεται ως αναγκαίο, ανίκητο, αποδεκτό από όλους. Αρνείται την ύπαρξη των αντιθέσεων, των κοινωνικών εξεγέρσεων, των ριζοσπαστικών επιθέσεων ενάντια στο σύστημα. Από αυτή την άποψη, τα δημοκρατικά καθεστώτα είναι το καταλληλότερο πολιτικό σύστημα για τα συμφέροντα του μεταβιομηχανικού καπιταλισμού, ο οποίος χρειάζεται τη μέγιστη δυνατή συναίνεση για να καταλαμβάνει έδαφος.

Παρόλα αυτά, ούτε το δημοκρατικό σύστημα αρνείται τη χρήση των πιο βάρβαρων κατασταλτικών εργαλείων, όταν τα συμφέροντα του κεφάλαιου πλήττονται ή αμφισβητούνται από τα θύματα της εκμετάλλευσης που επιβάλλει. Έτσι δουλεύει το σύστημα στη Σαυδηνία, στη Γαλλία, παντού. Έτσι δουλεύει το σύστημα και στην Ελλάδα, όπου ο αγώνας των χωριών του Στρυμονικού κόλπου ενάντια στην πολυεθνική εταιρεία χρυσού TVX αντιμετώπιστηκε από την ελληνική κυβέρνηση με αστυνομικό στρατό.

Την ίδια στιγμή, ένα δημοκρατικό σύστημα δεν παραδέχεται το ρόλο του ως φρουρό των συμφερόντων του κεφάλαιου και εκείνων των κοινωνικών τάξεων που το διαχειρίζονται και το κατέχουν. Για το λόγο αυτό αρνείται την ύπαρξη κοινωνικών αγωνιστών και στρατηγικά στοχεύει στο να υποβιβάσει στο επίπεδο του κοινού «εγκλήματος» κάθε μορφή επίθεσης και αγώνα που εκδηλώνεται έξω από την οπτική της συνδιαλλαγής.

Σε εκείνα τα κράτη που οι πολιτικές και οι κοινωνικές συνθήκες καθιέρωσαν ειδικές νομοθεσίες κατά της Τρομοκρατίας, οι κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες που δεν λύνονται με έναν τρόπο δημοκρατικής συνδιαλλαγής τείνουν να κλείνονται σε δικαστήρια και σε δίκες, με την ψευδαίσθηση ότι θα μπορέσει η ταξική σύγκρουση να αντιμετωπιστεί με πολύχρονες φυλακίσεις.

Στην Ελλάδα, όπως και αλλού, η υπάρχουσα νομοθεσία αρνείται την πολιτική υπόσταση της ταξικής σύγκρουσης. Συνεπώς αρνείται την πολιτική υπόσταση και αξία των αγωνιστών και των ενεργειών τους.

Σε αυτή τη δίκη το ελληνικό κράτος και κεφάλαιο θέλει να αντιμετωπίσει την επαναστατική παρέμβαση του Νίκου Μαζιώτη σύμφωνα με τις κατασταλτικές ανάγκες που υπαγορεύει ο ποινικός κώδικας, αρνούμενο τη μεθοδολογική συνάφεια στην ιστορία της δράσης του μέσα στον κοινωνικό αγώνα.

Σαν αναρχικοί, είναι ξεκάθαρο ότι ούτε παραπονιόμαστε ούτε χαιρόμαστε για το ρόλο του Κράτους και τις ειδικές νομοθεσίες του: απλά, είμαστε ενάντια σε κάθε κράτος, ενάντια στον καπιταλισμό σε κάθε πτυχή του, ενάντια σε κάθε νομοθεσία. Επομένως, δεν περιμένουμε το ελληνικό κράτος να αναγνωρίσει την εγκυρότητα του ταξικού αγώνα και την κοινωνική εγκυρότητα της πράξης του Νίκου, που είναι στα πλαίσια της αγωνιστικής διαδρομής του, από την άρνησή του να υπηρετήσει στο στρατό μέχρι και την αποτυχημένη απόπειρα έκρηξης στο Υπουργείο Βιομηχανίας.

Οι σαρδηνοί αναρχικοί αναγνωρίζουμε την εγκυρότητα της ταξικής σύγκρουσης και της κοινωνικής εξέγερσης ενάντια στο Κράτος και το Κεφάλαιο, και αναγνωρίζουμε τον Νίκο Μαζιώτη ως μέρος αυτών των αγώνων.

Όχι μόνο εξαιτίας της ιδεολογικής μας θέσης ως αναρχικοί, όπως και ο ίδιος, αλλά και επειδή από τη μια μεριά αναγνωρίζουμε τη μεθοδολογική συνάφεια της επαναστατικής διαδρομής του και από την άλλη επειδή οι δικοί του κοινωνικοί αγώνες είναι και δικοί μας αγώνες, επειδή ο δικός του εχθρός είναι και δικός μας εχθρός.

Όταν μιλάμε για κοινό εχθρό δεν εννοούμε κάτι αφηρημένο, αλλά την πραγματική του παρουσία, στην Σαρδηνία όπως και στην Ελλάδα, όπως οπουδήποτε αλλού.

Εμείς, οι αναρχικοί από τη Σαρδηνία, ξέρουμε πολύ καλά ότι η δίκη του Νίκου Μαζιώτη θα χρησιμοποιηθεί από την πολιτική και οικονομική εξουσία, σύμφωνα με τις κατασταλτικές της ανάγκες.

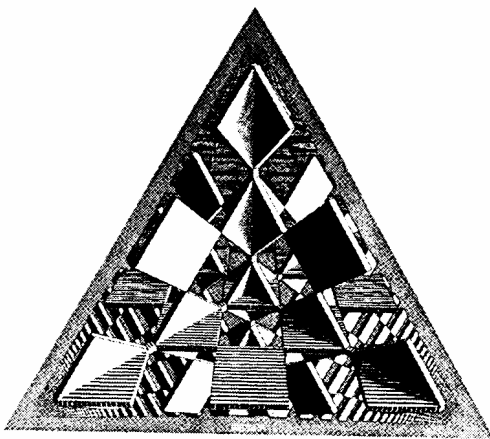
Και πιστεύουμε ότι η πρόθεση να επιβληθεί στην Ελλάδα μια αντιτρομοκρατική νομοθεσία είναι μια απόπειρα να υποβιβαστεί και να παρουσιαστεί ο ταξικός αγώνας στο επίπεδο της βίας που στοχεύει στη γενικευμένη τρομοκρατία της κοινωνίας.

Αλλά η πραγματικότητα είναι ακριβώς το αντίθετο. Τρομοκράτες είναι το Κράτος και το Κεφάλαιο.

Οι κοινωνικοί αγώνες, οι επαναστατικοί αγώνες, οι εξεγέρσεις των εκμεταλλευόμενων δεν μπορούν να κριθούν στα δικαστήρια.

Ο Νίκος Μαζιώτης είναι ενεργό μέρος αυτών των αγώνων, και εδώ, στην Ελλάδα, μέρος του αγώνα των αναρχικών και μέρος του αγώνα των εκμεταλλευόμενων, και στη Σαρδηνία, μέρος του δικού μας αγώνα, του αγώνα των σαρδηνών εξεγερμένων.

Costantino Cavalleri

Αυπάμαι που μπορώ να εκφραστώ μόνο στα γαλλικά. Η εξέγερση ενάντια σε κάθε μορφής καταπίεση και η δίψα για δικαιοσύνη είναι οικουμενικές, όπως και η επιθυμία για ελευθερία και αδελφoσύνη. Όμως δεν καταφέραμε ακόμα να γκρεμίσουμε τα τείχη που χωρίζουν τις γλώσσες.

Η παρουσία μου εδώ είναι μια απόδειξη αυτής της αδελφoσύνης. Αυτή την αδελφoσύνη εκφράζω σήμερα στο όνομα όλων των συντρόφων μου στον αγώνα που βρίσκονται πίσω από τα τείχη της φυλακής, επειδή επέλεξαν να είναι μαχητές της ελευθερίας, όποια και αν είναι η πολιτική τους απόχρωση.

Ο διεθνισμός, η γενικευμένη κοινωνική ανυπακοή, η ατομική ή καλύτερα η συλλογική άρνηση ενάντια στην εξουσία είναι τα όπλα μας.

Το μήνυμα της εξέγερσης των κατοίκων των χωριών του Στρυμονικού ενάντια στην εγκατάσταση μεταλλουργίας χρυσού στην περιοχή τους αγνοήθηκε από την εξουσία. Αυτή επιχείρησε να επιβάλει τη σιωπή και την υποταγή στο νόμο του Κεφάλαιου με τη χρήση της βίας.

Όντας ένα συνειδητό και αυτόνομο άτομο, ο Νίκος Μαζιώτης θέλησε να ενώσει τη φωνή του με τους υπόλοιπους και η οργισμένη κραυγή του δεν ήταν παρά μια ακόμη νότα στη μουσική της άρνησης. Είμαστε όλοι υπεύθυνοι για αυτόν τον πλανήτη, αλλά στο όνομα του χρυσού, της οικονομίας και του κεφάλαιου, αυτοί που κατέχουν την εξουσία τον καταστρέφουν. Εδώ με ένα εργοστάσιο επεξεργασίας χρυσού, εκεί με το πέρασμα ενός τραίνου υψηλής ταχύτητας, αλλού αποθηκεύοντας πυρηνικά απόβλητα.

Παντού, σε όλο τον κόσμο, υπάρχουν πολιτικοί κρατούμενοι που πεθαίνουν από βίαιο ή από αργό θάνατο.

Τα κράτη βομβαρδίζουν ολόκληρους πληθυσμούς στο όνομα της ειρήνης. Συλλαμβάνουν, διώκουν, χτυπούν, φυλακίζουν στο όνομα της ασφάλειας. Και είστε εδώ για να δικάσετε μια απλή κραυγή εξέγερσης και αλληλεγγύης, που απέναντι σε αυτές τις βιαιότητες του Κράτους δεν αποτελεί παρά μια νόμιμη άμυνα.

Το Κράτος μάς επιτρέπει, στην καλύτερη περίπτωση, σε μερικές χώρες, το δικαίωμα του λόγου. Και τα δήθεν ελεύθερα λόγια μας δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να εγκωμιάζουν την ψευτογενναιοδωρία του. Τα ψίχουλα ελευθερίας που παραχωρεί συγκαλύπτουν και δικαιολογούν την καταστολή της δράσης.

Το υποτιθέμενο Κράτος δικαίου μετατρέπεται σε ένα δεσποτικό δίκαιο του Κράτους. Αλλοιώνει τα λόγια και τα έργα, διαστρέφει τα κίνητρα, για να μη διατηρήσει παρά μόνο τα προσχήματα. Έτσι, στην πραγματικότητα, το μόνο που υπάρχει είναι ένας συσχετισμός δύναμης. Και εκεί ακριβώς βρίσκεται η δικαιοσύνη.

Η σωφρονιστική διοίκηση συνεχίζει το έργο, αναγνωρίζοντας στον εαυτό

της το δικαίωμα να τσακίσει, αν είναι δυνατό, όσους της παραδίδει η δικαιοσύνη.

Ο κοινωνικός εχθρός είναι αυτός που αρνείται να σκύψει το κεφάλι; Που αρνείται την αλλοτρίωση; Που αρνείται την άρνηση του δικαιώματος να πάρει τη ζωή του στα χέρια του και να ενωθεί με άλλους ανθρώπους, για να κάνει αυτόν τον κόσμο έναν πλανήτη όπου οι άνθρωποι, άντρες και γυναίκες, βαδίζουν μαζί μέσα σε ένα περιβάλλον που ξέρουν να διατηρούν, στοχεύοντας σε ένα μέλλον αρμονικό, ελεύθερο και αδελφικό;

Οι προκηρύξεις, οι αφίσες, οι λαϊκές διαμαρτυρίες, οι επιθέσεις ενάντια στις εγκαταστάσεις του Κράτους και του Κεφάλαιου δεν αποτελούν παρά την έκφραση της αλλεργικής αντίδρασης που προκαλεί ο δεσποτισμός.

Η πράξη του Νίκου ήταν μια έκφραση της περιρρέουσας οργής. Ένα μήνυμα προς τους υπεύθυνους που δεν βλέπουν, ούτε ακούν ποτέ όσους υφίστανται άμεσα τις συνέπειες των αποφάσεών τους. Είμαστε επαναστάτες και οι δρόμοι της επανάστασης είναι πολύμορφοι. Ο Νίκος το ξέρει και τους ακολουθούσε, όπως και πολλοί από μας, πολλές φορές.

Η ταξική αλληλεγγύη είναι ένας ουσιαστικός πόλος στην πυξίδα μας.

Ο Νίκος δεν είναι ούτε ένας άγιος, ούτε ένας ήρωας, ούτε ένας φανατικός. Απλά είναι ένας από εμάς. Η ενέργειά του δεν είναι παρά ο ήχος μιας σκέψης και μιας οργής που αντηχεί μέσα μας.

Πρόκειται για μια τρομοκρατία δεύτερης γενιάς, όπως θέλησαν να την παρουσιάσουν τα ΜΜΕ; Όταν θίγεται η ίδια η ουσία της ζωής ο καθένας αντιδρά. Μην ξεχνάμε άλλωστε ότι στη Γαλλία ονομάστηκαν τρομοκράτες αυτοί που πολέμησαν ενάντια στο ναζισμό και το φασισμό. Αυτοί για τους οποίους η ιστορία υπερηφανεύεται σήμερα.

Από αυτή την άποψη, το να σε αποκαλούν με το ίδιο όνομα δεν μου φαίνεται προσβλητικό. Ωστόσο δεν είμαστε εμείς που σπέρνουμε τον τρόμο, αλλά το Κράτος.

Ξέρουμε ότι η επανάσταση δεν θα περάσει μέσα από τις κάλπες. Πρέπει από αυτό να βγάλει καθένας τα συμπεράσματά του.

Η απόφαση που θα βγάλετε ενάντια στο Νίκο, είναι μια απόφαση ενάντια σε όλους όσους αντιστέκονται, σε όλα τα μέρη του κόσμου, στον αφανισμό της ανθρώπινης συνείδησης και στην ολοένα και πιο φανερή μόλυνση της φύσης, ενάντια σε όσους αντιστέκονται στο κέρδος, στον οικονομικό και πολιτικό υπολογισμό. Θα μετατρέψετε αυτή την απόφαση σε ένα κάλεσμα για την έκρηξη της οργής;

Θυμόμαστε πάντα τους νεκρούς από φτώχεια, τα θύματα της εργασίας, του ρατσισμού, του εθνικιστικού παροξυσμού, της μισαλλοδοξίας που σπέρνει ο καπιταλισμός, η δίψα της εξουσίας και οι οικονομικές ανισότητες.

Δεν ξεχνάμε τους έγκλειστους των φυλακών και των ψυχιατρείων, είτε είναι πολιτικοί είτε κοινωνικοί κρατούμενοι.

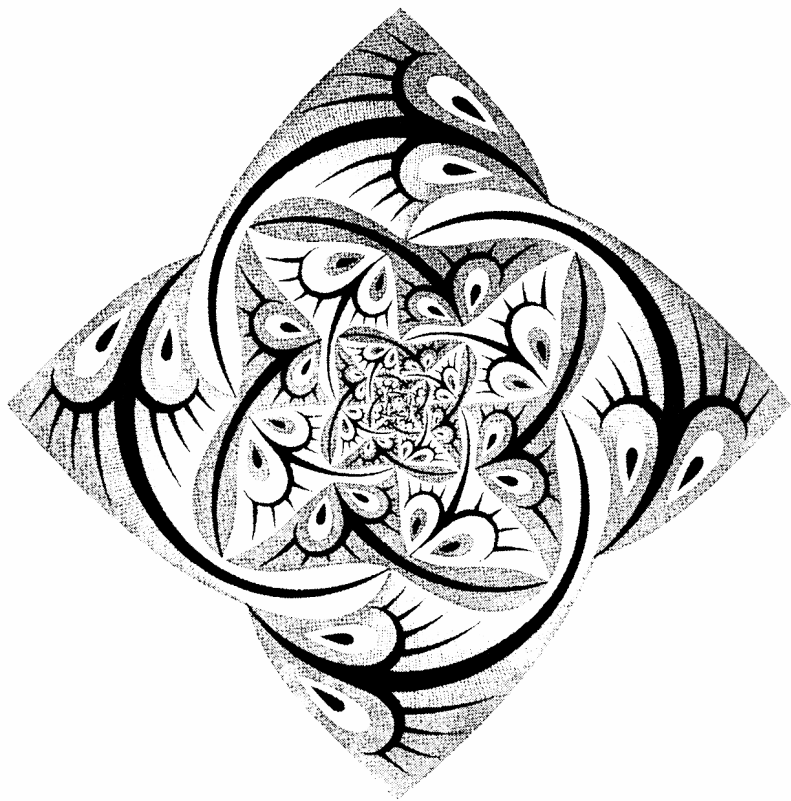
Για όλα αυτά δεν μπορούμε ούτε να σιωπούμε ούτε να τα αποδεχόμαστε παθητικά. Το 2000 θα σηματοδοτήσει άραγε μια νέα εποχή;

Θα ήθελα να κλείσω με ένα απόσπασμα του Παναίτ Ιστράτι που με εκφράζει απόλυτα:

«Μαχητής, είναι στα μάτια μου, μόνο εκείνος που υποτάσσει τα ατομικά του συμφέροντα στα συμφέροντα μιας καλύτερης ανθρωπότητας που πρέπει να έρθει. Πιστεύω σε αυτήν την ανθρωπότητα. Σήμερα υπάρχει, όπως υπάρχει ο ήλιος στη διάρκεια της νύχτας.

...Ό,τι καλό και όμορφο έχω κάνει , σ' αυτήν το οφείλω!... Γι' αυτό θέλω να της αφιερώσω όλες μου τις δυνάμεις, να βοηθήσω όλους όσους μάχονται γι' αυτήν!»

Hellyette Bess

Για τη δίκη του Ν. Μαζιώτη έφτασαν κι αρκετά μηνύματα αλληλεγγύης. Από αυτά, όσα έφτασαν εγκαίρως, αναγνώστηκαν στο δικαστήριο:

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ

Εμείς, φυλακισμένοι αγωνιστές της κομμουνιστικής οργάνωσης Action Directe, θέλουμε να εκφράσουμε την πλήρη αλληλεγγύη μας με τον Νίκο Μαζιώτη, αναρχικό αγωνιστή.

Όντας φυλακισμένοι εδώ και 12 χρόνια, ξέρουμε τι σημαίνει η κατασταλτική πολιτική του Κράτους. Ξέρουμε καλά τις στρατηγικές του για να απομονώσει τους επαναστάτες αγωνιστές, για να διαδώσει τα ψεύδη του για τις μάχες από τις οποίες προήλθαν, να καταστείλει και να ξεριζώσει τους αγώνες - αν χρειαστεί, μέσα από την εξόντωση των αγωνιστών.

Και οι πρόσφατοι βομβαρδισμοί του NATO στη Γιουγκοσλαβία αποδεικνύουν για μια ακόμα φορά, τις βιαιότητες για τις οποίες είναι ικανά τα ιμπεριαλιστικά κράτη, προκειμένου να επιβάλουν και να διαιωνίσουν την κυριαρχία τους.

Ωστόσο, πολλοί είναι αυτοί και αυτές που δεν μένουν απαθείς μπροστά σε αυτή τη βαρβαρότητα, ή ακόμα καλύτερα αυτοί και αυτές που αντιστέκονται στις κοινωνικές και ανθρώπινες καταστροφές μιας κοινωνικής οργάνωσης βασισμένης στα κέρδη για ένα πολύ μικρό αριθμό ανθρώπων και τη μιζέρια και την καταστροφή για τη μεγάλη πλειοψηφία του παγκόσμιου πληθυσμού.

Μαζί με το Νίκο, θέλουμε να δηλώσουμε ότι ενάντια σε αυτή την ερήμωση, θα είναι πάντοτε νόμιμο να παίρνει κανείς τα όπλα. Είναι δίκαιο να επιστρέφει τη βία ενάντια στην αστική τάξη και το Κράτος της που διατείνονται ότι έχουν το μονοπώλιό της.

Για να γεννηθούν κοινωνίες απελευθερωμένες από την εκμετάλλευση και την καταπίεση.

1η Ιούλη 1999

*Joelle Aubron, Nathalie Menigon και Jan-Marc Rouillan,
φυλακισμένοι αγωνιστές της Action Directe*

CNT/AIT - ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ - ΤΟΠΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΤΑΛΟΝΙΑΣ & ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΟΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΓΡΑΜΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ

Βαρκελώνη, 2 Ιούλη 1999

Αυτοί που κατέχουν το μονοπώλιο της βίας, δηλαδή οι κατασταλτικές δυνάμεις του Κράτους, κατηγορούν τον έλληνα αναρχικό Νίκο Μαζιώτη ως «τρομοκράτη». Ο Νίκος σε ένα κείμενό του, δημοσιοποίησε τα ονόματα μιας ατέλειωτης λίστας ανθρώπων που δολοφονήθηκαν κατά τη διάρκεια της ψευτο-δημοκρατίας στην Ελλάδα, που εκτελέστηκαν στα πλαίσια της τρομοκρατικής δράσης της «δημοκρατικής» αστυνομίας.

Ο Νίκος Μαζιώτης βρίσκεται φυλακισμένος από τις 13 Γενάρη του 1998, με την κατηγορία ότι ένα μήνα πριν από τη σύλληψή του τοποθέτησε στο Υπουργείο Ανάπτυξης εκρηκτικό μηχανισμό που δεν εξερράγη, και θα δικαστεί στις 5 Ιούλη.

Θα δικάσκει για το παρελθόν του και για το γεγονός ότι είναι αναρχικός, πράγμα που ποτέ δεν αρνήθηκε. Φυλακίστηκε το 1991 ως ολικός αρνητής στράτευσης, όπως δήλωσε από το 1990. Το 1994, καταδικάστηκε για την κατάληψη του Οικονομικού Πανεπιστημίου. Συμμετείχε επίσης στην εξέγερση του Πολυτεχνείου το 1995 και για αυτό το λόγο καταδικάστηκε ξανά.

Καταδικάζουμε την αστυνομική και δικαστική καταστολή και ζητάμε την άμεση απελευθέρωση του Νίκου Μαζιώτη.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΛΙΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ AIDS ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΚΟΡΟΥΝΙΑ, CASCO

Η επιτροπή, γνωρίζοντας την υπόθεση του Νίκου Μαζιώτη και παρεμβαίνοντας με το παρόν γράμμα, θέλει να δηλώσει την αλληλεγγύη της στο πρόσωπό του και στις καταστάσεις αγώνα που συμμετείχε.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ

Στις 5 Ιούλη ο αναρχικός Νίκος Μαζιώτης θα δικάζεται σε αυτό το δικαστήριο, για μια πράξη αλληλεγγύης στους κατοίκους του Στρυμονικού και εξαιτίας της θέσης του ως επαναστάτη αναρχικού.

Ο Αναρχικός Μαύρος Σταυρός της Βαρκελώνης θέλει να εκφράσει τα ακόλουθα: Δεν αναγνωρίζουμε την εξουσία κανενός δικαστηρίου να κρίνει και να καταδικάζει πράξεις αλληλεγγύης. Υπάρχει μόνο ένας λόγος για να κρίνετε και να καταδικάσετε τη θέληση των ανθρώπων και μόνο ένας για να καταδικάσετε τον Νίκο Μαζιώτη: κι αυτός είναι να υποτάξετε και να απονομιμοποιήσετε ένα κίνημα, να ονομάσετε τις ανάγκες των ανθρώπων παράνομες και να βοηθήσετε τις πολυεθνικές εταιρείες, όπως την TVX Gold, στην παράλογη ανάπτυξή τους.

Αυτή η δίκη δε θα έχει ποτέ καμία αίσθηση δικαιοσύνης ή ηθικών αρχών. Έχει μόνο την αναγκαιότητα της καταστολής πάνω στο άτομο του Νίκου Μαζιώτη εξαιτίας του ότι είναι επαναστάτης αναρχικός και της ιστορίας του στον ακτιβισμό, και ταυτόχρονα έχει την πρόθεση να εγκληματοποιήσει την ιδεολογία του αναρχισμού, ο οποίος στηρίζεται στην ανάγκη για ελευθερία και όχι στην κρατική νομιμότητα. Αυτό το δικαστήριο δεν θα κατανοήσει ποτέ τη αλληλεγγύη αυτής της πράξης γιατί έχει τον περιορισμό της νομιμότητας που φτιάχτηκε για να εξαφανίσει την αλληλεγγύη και να την κάνει να μοιάζει με τα συμφέροντα του κράτους και του κεφάλαιου. Σε αυτή την υπόθεση η νομιμότητα και η δικαιοσύνη μιλούν για λογαριασμό του Υπουργείου Βιομηχανίας και Ανάπτυξης και της πολυεθνικής TVX Gold.

Αντιλαμβανόμαστε την πράξη του Νίκου Μαζιώτη σαν δικαιολογημένη και αναγκαία, ζητάμε την άμεση απελευθέρωσή του χωρίς κατηγορίες και καταδικάζουμε την κατασκευή της μεταλλουργίας χρυσού της TVX Gold.

Ειλικρινά,

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΜΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΑΡΚΕΛΩΝΗΣ

**ΚΑΘΕ ΦΩΝΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΓΙΑ
ΤΟΝ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ**

**ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑΣ ΧΡΥΣΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ
TVX GOLD ΣΤΗ Β.Α. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ**

**ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ
ΤΩΝ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΑ
ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ
ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ
ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ**

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 29 ΜΑΗ '99

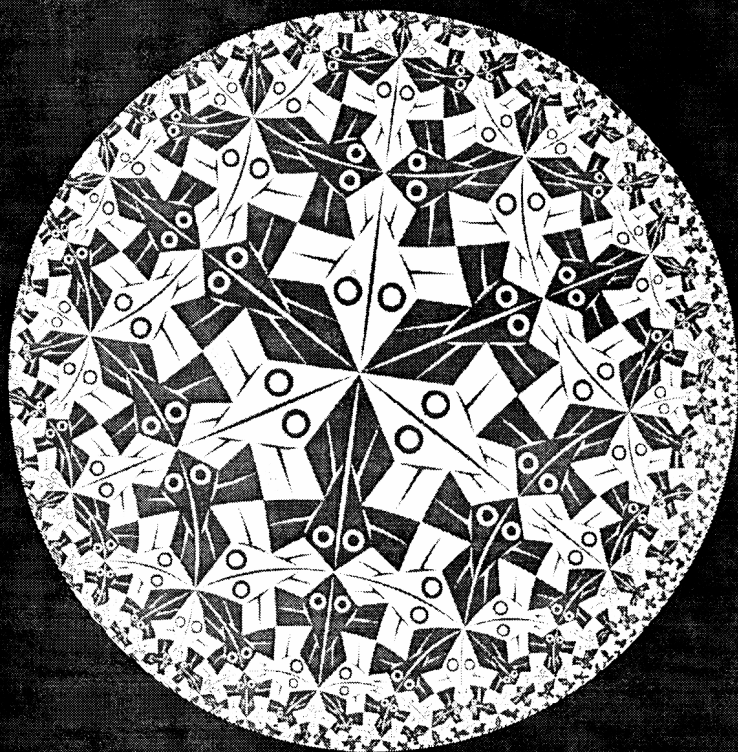

ΣΥΜΕΛΕΥΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΛΟΓΟΣ ΑΝΗΛΕΓΓΥΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ

NIKO MAZIΩTH

Alfredo Bonanno, Costantino Cavalleri, Helmyette Bess

◆ Συνέλευση Αναρχικών ◆